

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 94/69/EB

2001/EES/51/32

frá 19. desember 1994

um tuttugustu og fyrstu aðlögun að tækniframförum á tilskipun 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/101/EB⁽²⁾, einkum 28. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE er skrá yfir hættuleg efni ásamt fyrirmælum um flokkun og merkingu hvers efnis.

Í ljósi nýjustu vísinda- og tæknipækkingar ber að aðlaga og auka skrána yfir hættuleg efni í I. viðauka og einkum að bæta við nokkrum fjölda flókinna efna sem eru unnin úr kolum og olíu. Það er því nauðsynlegt að breyta innganginum að I. viðauka og bæta við athugasemdum og fyrirmælum um auðkenningu og merkingu flókinna efna, sem eru unnin úr kolum og olíu, og samsvarandi efnablandna.

Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

I. viðauka við tilskipun 67/548/EEC er breytt sem hér segir:

1. inngangurinn að I. viðauka við þessa tilskipun kemur í stað inngangsins að I. viðauka;
2. færslurnar í I. viðauka við þessa tilskipun koma í stað samsvarandi færslna í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE;
3. færslurnar í II. viðauka við þessa tilskipun bætast í fyrsta sinn við I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.

2. gr.

Eigi síðar en 1. september 1996 skulu aðildarríkin koma í framkvæmd nauðsynlegum lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 19. desember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Yannis PALEOKRASSAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 381, 31.12.1994, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 106/2000 frá 30. nóvember 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 8, 15.2.2001, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. 196, 16. 8. 1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 13, 15. 1. 1994, bls. 1. Sjá einnig tilskipun 93/105/EB (Stjtið. EB nr. L 294, 30. 11. 1993, bls. 21).

INNGANGUR AÐ I. VIÐAUKA**Inngangur**

I. viðauki er skrá um hættuleg efni sem felld hafa verið undir samhæfða flokkun og merkingu í bandalaginu í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 67/548/EEC.

Tölusetning færslna

Í I. viðauka eru færslurnar skráðar eftir sætistölu þess frumefnis sem er mest einkennandi fyrir eiginleika efnanna. Skrá um frumefnin, eftir sætistölu, er að finna í töflu A. Vegna fjölbreytileika lífrænna efna hafa þau verið flokkuð með venjulegum hætti eins og sýnt er í töflu B.

Skránumer hvers efnis um sig er í mynd tölustafarunu af eftirfarandi gerð: ABC-RST-VW-Y, þar sem:

- ABC er annaðhvort sætistala þess frumefnis sem er mest einkennandi fyrir eiginleika efnisins (með einu eða tveimur núllum fyrir framan til uppfyllingar) eða venjulegt flokksnúmer lífrænna efna;
- RST er raðtala efnisins í röðinni ABC;
- VW gefur til kynna á hvaða formi efnið er framleitt eða markaðssett; og
- Y er vartala sem er reiknuð í samræmi við ISBN (International Standard Book Number).

Til dæmis er skránumer natríumklórats 017-005-00-9.

Þegar um er að ræða hættuleg efni úr EINECS-skránni (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances, Stjtið. EB nr. C 146A, 15. 6. 1990) er EINECS-númerið látið fylgja. Sú tala er sjö tölustafa runa af gerðinni XXX-XXX-X og hefst á 200-001-8.

Þegar um er að ræða hættuleg efni, sem tilkynnt hefur verið um samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, er látið fylgja númer efnisins í ELINCS-skránni (European List of Notified Substances). Sú tala er sjö tölustafa runa af gerðinni XXX-XXX-X og hefst á 400-010-9.

Einnig fylgir númer í CAS-skránni (Chemical Abstracts Service) til að auðveldara sé að sanngreina efnið. Rétt er að veita því athygli að EINECS-númerið nær yfir bæði vatnsfríar og vatnaðar myndir hvers efnis en iðulega eru CAS-númer fyrir vatnsfríar og vatnaðar myndir mismunandi. CAS-númerið, sem hér er tilgreint, á ævinlega við vatnsfríar myndir eingöngu, og því lýsir CAS-númerið efninu ekki alltaf með sömu nákvæmni og EINECS-númerið.

Yfirleitt eru EINECS-, ELINCS- eða CAS-númer ekki tekin með í færslum sem ná til fleiri en þriggja einstakra efna.

Jafnframt er bygging vel skilgreindra efna sýnd til að auðveldara sé að bera kennsl á efnið.

Flokkunarkerfi

Þar sem unnt er eru hættuleg efni auðkennd með viðeigandi EINECS- eða ELINCS-heiti. Ef efni eru ekki skráð í EINECS eða ELINCS eru þau auðkennd með efnaheiti sem hlotið hefur alþjóðlega viðurkenningu (t.d. ISO, IUPAC). Í sumum tilvikum er bætt við almennu heiti efnisins. Óhreinindi, aukefni og smávægilegir efnisþættir eru venjulega ekki nefndir nema þeir ráði miklu um flokkun efnisins.

Á sumum efnum er gefin lýsingin „blanda af A og B“. Slíkar færslur vísa til einnar tiltekinnar blöndu. Í sumum tilvikum, þ.e. þegar nauðsynlegt er að lýsa sérstaklega efninu sem er markaðssett, eru tilgreind hlutföll helstu efna í blöndunni.

Sumum efnum er lýst með tilteknum hreinleika sem hlutfalli af hundraði. Efni, sem hafa að geyma hærra hlutfall af virku efni (t.d. lífrænu peroxíði), eru ekki tekin með í I. viðauka og kunna að hafa aðra varasama eiginleika (t.d. sprengifimi). Þegar ákveðin styrkmörk eru nefnd eiga þau við efnið eða efnin sem um getur í færslunni. Þegar um er að ræða færslur sem eiga við blöndur eða efni, sem er lýst með tilteknum hreinleika sem hlutfalli af hundraði, eiga mörkin við efnið eins og því er lýst í I. viðauka en ekki við hreint efni.

Í a-lið 2. mgr. 23. gr. er þess krafist, þegar um er að ræða efni sem skráð eru í I. viðauka, að heiti efnisins á merkimiðanum sé eitt þeirra heita sem tilgreind eru í þessum viðauka. Fyrir tiltekin flókin efnasambönd, sem unnin eru úr kolum og olíu, hefur verið bætt við upplýsingum í hornklofum til að auðveldara verði að sanngreina þau. Þessar viðbótarupplýsingar þurfa ekki að koma fram á merkimiðanum.

Í ákveðnum færslum er vísað til óhreininda. Dæmi um það er efni með skrárnúmer 607-190-00-X: metýlakrýlamíðómetoxýasetat (inniheldur > 0,1% akrýlamíð). Í slíkum tilvikum er tilvísunin í sviganum hluti af heitinu og skal þá koma fram á merkimiðanum.

Í ákveðnum færslum er vísað til efnaflokka. Dæmi um það er efni með skrárnúmer 006-007-00-5: „blásýra (sölt ...) nema flókin sýanið eins og ferrósýanið, ferrísýanið og kvikasílfursoxýsýanið“. Fyrir einsök efni, sem heyra undir þessar færslur, skal nota EINECS-heitið eða annað heiti sem hlutið hefur alþjóðlega viðurkenningu.

Snið færslna

Eftirtalдар upplýsingar fylgja hverju efni í I. viðauka:

a) flokkun efnisins:

- i) flokkun er í því fólgin að setja efni í hættuflokk samkvæmt skilgreiningum í 2. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar og úthluta því viðeigandi hættusetningu(m). Flokkunin ræður ekki aðeins miklu um merkingu efnisins heldur einnig um aðrar ráðstafanir samkvæmt lögum og reglugerðum um hættuleg efni;
- ii) flokkun í hverjum hættuflokki er sýnd í afmörkuðum reit. Í hverjum reit er að jafnaði að finna lýsingu á hættuflokknum og viðeigandi hættusetningu(m). Í sumum tilvikum (þ.e. þegar um er að ræða efni sem eru flokkuð sem eldfim eða ofnæmisvaldandi og sum efni sem eru flokkuð sem hættuleg umhverfinu) kemur þó hættusetningin (eða hættusetningarnar) ein fram þar eð hún veitir fullnægjandi upplýsingar;
- iii) hér fyrir neðan er lýsing á hættuflokkunum:
 - Sprengifimt: E
 - Eldnærandi: O
 - Afar eldfimt: F+
 - Mjög eldfimt: F
 - Eldfimt: H 10
 - Mjög eitrad: T+
 - Eitrad: T
 - Hættulegt heilsu: Xn
 - Ætandi: C
 - Ertandi: Xi
 - Ofnæmisvaldandi: H42 og/eða H43
 - Krabbameinsvaldandi: flokkur krabbameinsvalda ⁽¹⁾
 - Stökkbreytandi: flokkur stökkbreytivalda ⁽¹⁾
 - Skaðleg áhrif á æxlun: flokkur æxlunarskaðvalda ⁽¹⁾
 - Hættulegt umhverfinu: N og/eða H52, H53, H59;
- iv) viðbótarhættusetningar, sem úthlutað hefur verið til að lýsa öðrum eiginleikum (sjá liði 2.2.6 og 3.2.8 í merkingarleiðbeiningunum) koma fram í sérstökum reitum;

b) merkimiðinn, en á honum skulu vera:

- i) hættutákn, ef úthlutað hefur verið, ásamt hættuáþendingum sem efnunum er úthlutað í samræmi við II. viðauka (sjá c-lið 2. mgr. 23. gr.);

⁽¹⁾ Flokkur krabbameinsvalda, stökkbreytivalda og æxlunarskaðvalda (þ.e. 1., 2. eða 3.) er tekinn fram eftir því sem við á.

ii) hættusetningar, sem eru tilgreindar með tölum á eftir bókstafnum H og gefa til kynna eðli hinnar sérstöku áhættu, í samræmi við III. viðauka (sjá d-lið 2. mgr. 23. gr.). Á milli talnanna kemur annaðhvort:

— bandstrik (-) til að tilgreina sjálfstæðar hættusetningar; eða

— skástrik (/) til að mynda samtengdar hættusetningar samkvæmt III. viðauka;

iii) varnaðarsetningar, sem eru tilgreindar með tölum á eftir bókstafnum V og gefa til kynna æskilegar varúðarráðstafanir í samræmi við IV. viðauka (sjá e-lið 2. mgr. 23. gr.). Á milli talnanna kemur á sama hátt annaðhvort bandstrik eða skástrik en merking æskilegra varúðarráðstafana kemur fram í IV. viðauka. Varnaðarsetningarnar, sem tilgreindar eru, eiga eingöngu við efni; þegar um efnablöndur er að ræða eru setningar valdar í samræmi við venjubundnar reglur.

Athugið að sumar varnaðarsetningar er skylt að nota á tiltekin hættuleg efni og efnablöndur sem seld eru almenningi.

Skylt er að nota V1, V2 og V45 á öll mjög eitruð, eitruð og ætandi efni og efnablöndur sem seld eru almenningi.

Skylt er að nota V2 og V46 á öll önnur hættuleg efni og efnablöndur sem eru seld almenningi, nema þau sem aðeins hafa verið flokkuð sem hættuleg umhverfinu.

Varnaðarsetningarnar V1 og V2 eru sýndar í svigum í I. viðauka og má þær því aðeins vanta á merkimiðann að efnið eða efnablandan sé seld til iðnaðarnota eingöngu.

c) *styrkmörk* og tilheyrandi eiturefnafræðileg flokkun sem er nauðsynleg til að unnt sé að flokka hættulegar efnablöndur sem innihalda efnið í samræmi við tilskipun 88/379/EBE.

Ef annað er ekki tekið fram eru styrkmörkin hundraðshlutar af þyngd hvers efnis og reiknuð út frá heildarþyngd efnablöndunnar.

Ef beitt er hefðbundinni aðferð við að meta heilsufarshættu, en engin styrkmörk eru gefin upp, skal notast við styrkmörkin í I. viðauka við tilskipunina um efnablöndur (88/379/EBE).

Almenn skýringaratriði

Efnaflokkar

Í I. viðauka er að finna nokkurn fjölda færslna fyrir efnaflokka. Í slíkum tilvikum eiga kröfur um flokkun og merkingu við öll efni sem lýsingin tekur til, ef þau eru markaðssett, enda standi þau í EINECS- eða ELINCS-skránni. Ef efni, sem er fært undir tilteknum efnaflokki, er að finna sem óhreinindi í öðru efni skal taka tillit til þeirra krafna um flokkun og merkingu, sem er lýst í þeirri færslu, þegar efnin eru merkt. Í sumum tilvikum eru gerðar kröfur um flokkun og merkingu tiltekinna efna sem færsla fyrir efnaflokk myndi ná til. Þá er í I. viðauka sérstök færsla fyrir efnið og færslunni fyrir efnaflokkinn fylgir athugasemdin „nema efnisins sé getið annars staðar“.

Þær færslur í I. viðauka, sem eiga við sölt (hverju nafni sem þau nefnast), taka til bæði vatnsfrírra og vatnaðra mynda hvers efnis, nema annað sé skýrt tekið fram.

Efni sem bera ELINCS-númer

Þau efni í I. viðauka, sem bera ELINCS-númer, hafa verið tilkynnt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Framleiðandi eða innflytjandi, sem hefur ekki tilkynnt þessi efni áður, verður að fara eftir ákvæðum þessarar tilskipunar ætli hann sér að markaðssetja efnin.

Skýring á athugasemdum um auðkenningu og merkingu efna

Merking athugasemdanna, sem birtast fyrir neðan skránumérið, er sem hér segir:

Athugasemd A:

Heiti efnisins verður að koma fram á merkimiðanum og skal nota eitt þeirra heita sem tilgreind eru í I. viðauka við þessa tilskipun (sbr. a-lið 2. mgr. 23. gr.).

Í I. viðauka eru stundum notuð safnheiti á borð við „...sambönd“ eða „...sölt“. Í þeim tilvikum ber framleiðanda eða hverjum þeim sem markaðssetur slíkt efni að skrá rétt efnaheiti á merkimiðann:

Dæmi: fyrir BeCl_2 : beryllíumklóríð

Athugasemd B:

Sum efni (sýrur, basar o.s.frv.) eru markaðssett sem vatnslausnir í mismunandi styrk og þarf því að merkja þau með öðrum hætti þar eð hættan er breytileg eftir styrk efnisins.

Í færslum með athugasemd B í I. viðauka er almennt heiti efnisins af þeirri gerð sem hér er sýnd: „... % saltpéturssýra“.

Í slíkum tilvikum verður framleiðandi eða hver sá sem markaðssetur efnið að tiltaka styrk lausnarinnar í hundraðshlutum á merkimiðanum.

Dæmi : 45% saltpéturssýra

Ef annað er ekki tekið fram er miðað við að styrkurinn sé reiknaður sem hundraðshluti af þyngd.

Heimilt er að bæta við upplýsingum (t.d. eðlisþyngd, Baumé-gráðum) eða lýsandi orðum (t.d. rjúkandi eða ís-).

Athugasemd C:

Sum lífræn efni má markaðssetja annaðhvort sem tiltekið myndbrigði eða sem blöndu myndbrigða.

Í I. viðauka er stundum notað almennt heiti, t.d.: „xýlenól“

Í slíkum tilvikum verður framleiðandi eða hver sá sem markaðssetur efnið að tiltaka á merkimiðanum hvort efnið er tiltekið myndbrigði (a) eða blanda myndbrigða (b).

Dæmi: a) 2,4-dímetýlfenól
b) xýlenól (blanda myndbrigða)

Athugasemd D:

Ákveðin efni, sem hafa tilhneigingu til sjálfkrafa fjölliðunar eða niðurbrots, eru yfirleitt markaðssett í stöðugu formi. Í I. viðauka við þessa tilskipun eru þau skráð sem slík.

Slík efni eru þó stundum markaðssett í óstöðugu formi.

Þá verður framleiðandi eða hver sá sem markaðssetur efnið að tiltaka á merkimiðanum heiti efnisins ásamt orðinu óstöðugur. Dæmi : metakrýlsýra (óstöðug).

Athugasemd E:

Efni, sem hafa sérstök áhrif á heilsu manna (sbr. 4. kafla VI. viðauka) og eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi og/eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun, 1. flokkur eða 2. flokkur, fá athugasemd E ef þau eru einnig flokkuð sem mjög eitruð (T+), eitruð (T) eða hættuleg heilsu (Xn). Þegar um þessi efni er að ræða skal orðið „einnig“ standa á undan hættusetningunum H20, H21, H22, H23, H24, H25, H26, H27, H28, H39, H40 og H48 og öllum samtengingum þessara hættusetninga.

Dæmi:	H45-23	„Getur valdið krabbameini Einnig eitrað við innöndun“
	H46-27/28	„Getur valdið arfgengum skaða Einnig mjög eitrað í snertingu við húð og við inntöku“

Athugasemd F:

Þetta efni getur innihaldið stöðgara (stabilizer). Ef stöðgarinn breytir hættulegum eiginleikum efnisins, eins og þeir eru tilgreindir á merkimiðanum í I. viðauka, skal láta fylgja merkimiða í samræmi við reglur um merkingu hættulegra efnablandna.

Athugasemd G:

Þetta efni kann að vera markaðssett í sprengifimu ástandi og verður þá að meta það með viðeigandi prófunaraðferðum og láta fylgja merkimiða sem lýsir sprengifimi þess.

Athugasemd H:

Flokkun og merkimiði fyrir þetta efni gildir um þann eða þá hættulegu eiginleika sem tilgreindir eru í hættusetningunni eða –setningunum ásamt þeim hættuflokki eða –flokkum sem tilgreindir eru. Kröfurnar í 6. gr. þessarar tilskipunar, um framleiðendur, dreifingaraðila og innflytjendur þessa efnis, gilda um alla aðra þætti flokkunar og merkingar. Endanlegi merkimiðinn skal vera í samræmi við kröfur í 7. þætti VI. viðauka við þessa tilskipun. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr kolum og olíu.

Athugasemd J:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef unnt er að sýna fram á að í því sé minna en 0,1% af bensení (EINECS-nr. 200-753-7), miðað við þyngd. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr kolum og olíu.

Athugasemd K:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef unnt er að sýna fram á að í því sé minna en 0,1% af 1,3-bútadíeni (EINECS-nr. 203-450-8), miðað við þyngd. Ef efnið er ekki flokkað sem krabbameinsvaldandi skal nota að minnsta kosti varúðarsetningarnar (2)-9-16. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr olíu.

Athugasemd L:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef unnt er að sýna fram á að í því sé minna en 3% af dímetýlsúlfoxíðútdráttarefni, miðað við þyngd, þegar mælt er samkvæmt aðferðinni IP 346. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr olíu.

Athugasemd M:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef unnt er að sýna fram á að í því sé minna en 0,005% af bensól[a]pýreni (EINECS-nr. 200-028-5), miðað við þyngd. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr kolum.

Athugasemd N:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef allur hreinsunarferillinn er þekktur og unnt er að sýna fram á að efnið, sem það er unnið úr, er ekki krabbameinsvaldandi. Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr olíu.

Athugasemd P:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef unnt er að sýna fram á að í því sé minna en 0,1% af bensení (EINECS-nr. 200-753-7), miðað við þyngd.

Ef efnið er flokkað sem krabbameinsvaldandi skal einnig nota athugasemd E.

Ef efnið er ekki flokkað sem krabbameinsvaldandi skal nota að minnsta kosti varúðarsetningarnar (2-)23-24-62.

Þessi athugasemd á aðeins við tiltekin flókin efni í I. viðauka sem eru unnin úr olíu.

Skýring á athugasemdum um merkingu efnablöndna

Merking athugasemda, sem birtast við hlið styrkmarkanna, er sem hér segir:

1. athugasemd:

Styrkurinn, sem gefinn er upp, eða almennu styrkmörkin í tilskipun 88/379/EEB, ef enginn styrkur er gefinn upp, er hundraðshluti þyngdar málmsins (frumefnisins), miðað við heildarþyngd efnablöndunnar.

2. athugasemd:

Styrkur ísósýanata, sem gefinn er upp, er hundraðshluti þyngdar óbundinnar einliðu, miðað við heildarþyngd efnablöndunnar.

3. athugasemd:

Styrkurinn, sem gefinn er upp, er hundraðshluti þyngdar krómatjóna, leysta í vatni, miðað við heildarþyngd efnablöndunnar.

4. athugasemd:

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnablöndur, sem innihalda þessi efni, sem hættulegar við inntöku ef eðlissegja vökvablöndunnar, sem er fundin með snúningsmælingum í samræmi við ISO-staðal 3219 eða jafngilda aðferð, er $7 \times 10^{-6} \text{ m}^2$ eða meiri við 40°C.

Þegar hefðbundnu aðferðinni er beitt, samkvæmt tilskipun 88/379/EEC, á efnablöndur sem innihalda þessi efni má ekki setja þau saman við efni sem eru flokkuð sem mjög eitruð, eitruð eða hættuleg heilsu, vegna bráðra banvænna áhrifa sinna, þótt styrkur hvers efnis um sig í blöndunni sé undir styrkmörkum þess. Hins vegar má setja þau saman við önnur efni sem eru flokkuð eftir hættu við ásvelgingu ef ekkert þeirra efna er til staðar í blöndunni í styrk sem er meira en 10% yfir styrkmörkum þess og skal styðjast við þessi mörk þegar samlagningarreglum er beitt.

Þessi efni, og efnablöndur sem innihalda þessi efni, þarf ekki að flokka sem hættuleg við inntöku vegna hættu á ásvelgingu ef þau eru markaðssett í úðabrusum eða í ílátum með innsigluðum úðunarúnaði.

I. og II. viðauki við þessa tilskipun eru birtir í heild sinni í *Stjórnartíðindum*
Evrópubandalaganna nr. L 381, 31. 12. 94, bls. 19 -1485.